

er dog en Post, og det er dog rimeligt, at de lade Regering og Rigsdag vide, hvad de have paa Hjerte.

Maa jeg erindre den højtærede Justitsminister om, at han vistnok glemte at svare paa mit Spørgsmaal om, hvorvidt der i den nærmeste Fremtid kunde ventes forelagt et Forslag til en Lov om Slagtning her i Danmark. I øvrigt vil jeg takke den højtærede Minister for hans Udtalelser vedrørende Vivisektionen, hvor han lovede at have sin Opmærksomhed henvendt paa en bedre og mere fyldig Førelse af de Protokoller, der føres i Laboratorierne. Jeg vil erindre den højtærede Minister om, at det efter højtanset Videnskabsmænds For mening nu om Dage ikke er nødvendigt til videnskabelige Eksperimenter og videnskabelige Forsøg at anvende levende Dyr, men at de Forsøg, der skulle gøres, godt kunne gøres ved Hjælp af Elektrofysiologien, som vore danske Videnskabsmænd selvfølgelig ogsaa kende.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Udsendelse af et Cirkulære vedrørende Fuglefangst og Plyndring af Fuglereder o. s. v. vil jeg gøre opmærksom paa, at det er 10—11 Aar siden, der sidst udsendtes et saadant Cirkulære, indskærpene Regelen i Jagtlovens § 17. Nu ere vi netop komne ind i en Periode, hvor Børn og andre i høj Grad ere forfaldne til den Slags Udskjelser. Derfor mente man, at det maa ske kunde være paa Tide paa ny at indskærpe denne Bestemmelse. Jeg henstiller til Ministeren, om dette ikke kunde lade sig gøre. Jeg kan stille ikke saa ringe Materiale til hans Raadighed som Bevis for, at denne Trafik drives i saa høj Grad, at Autoriteterne burde skride ind derimod.

Jeg forstod den højtærede Kultusminister saaledes, at selv om han ikke vilde medvirke til Indførelse af Dyreværn som fast Undervisningsfag i Skolerne, vilde han gøre alt, hvad der paa anden Maade administrativt kunde gøres, for at fremme Børnenes Kærlighed til Dyr og faa dem til at forstaa, at Dyrplageri er noget grimt, som Menneskene ikke bør befatte sig med. Det kan ske paa mange Maader, Skolerne have mange Midler dertil. For saa vidt maa jeg i Øjeblikket erklære mig tilfreds med den højtærede Ministers Svar. Der er en anden Ting, jeg vil nævne i denne Forbindelse. Det lyder utroligt, men er sandt, at der foretages Vivisektion i Skolerne, man har Eksempler paa, at Lærere have skaaret levende Skruptudser eller andre Padder op for derved at vise Eleverne de paagældende Dyrs Livsfunk-

tioner. Der er indsendt Protest i saa Henseende til Kultusministeren, og det har ogsaa for saa vidt frugtet, som man har bekendtgjort for Skolerne, at Børnene i alt Fald ikke maa se paa denne Op-skæring. Jeg synes ikke, at det er tilstrækkeligt. Hvad skal det dog til saaledes at tage levende Dyr ind i Skolerne og skære dem op for at eksperimentere med dem? Det forekommer mig aldeles unødvendigt. Jeg henstiller til Kultusministeren ikke at indskrænke sig til at forhindre, at Børnene se paa dette grufulde, hensigtsløse Dyrplageri, men overhovedet at gøre Foranstaltninger til at forhindre det i Fremtiden.

Justitsministeren (Bilow): Jeg kan ikke i Øjeblikket tage Stilling til Spørgsmaalet om en Slagtlov, thi om en saadan er betimelig eller ej, kræver Overvejelser, som ville tage Tid.

Hvad Spørgsmaalet angaar om Indskærping af Cirkulæret om Jagtlovens § 17, hvilken Sag jeg erklærede før, ikke var mig præsent, skal jeg tage Sagen frem og se, om der er Grund til at udstede et saadant Cirkulære.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Appel): Spørgsmaalet om Vivisektionen i Skolerne refererer sig til kun et enkelt Eksempel, som ogsaa det ærede Medlem nævnedes, og jeg kan oplyse, at dette enkelte Tilfælde er paataalt. Det er ikke tilladeligt i Skolerne at drive Vivisektion.

Ordføreren (S. Sørensen): Jeg har kun Grund til at være tilfreds med den Tilslutning, man har givet mine almindelige Bemærkninger ved Begyndelsen af Forhandlingen om Andragenderne. Jeg takker den højtærede Konseilspræsident, fordi han, saa vidt jeg forstod ham, sluttede sig til min Opfattelse af, hvorledes man skal behandle Andragender, og hvorledes man skal være forsigtig med at indbringe et hvilket som helst Andragende, naar det ikke kan ses, om det har været hos Ministeren, og om der foreligger et Svar fra ham. Ligeledes takker jeg det ærede Medlem fra Køge (Mads Larsen), fordi han, saa vidt jeg skønnede, paa egne og sit Partis Vegne ydede denne Opfattelse sin fulde Tilslutning. Forhandlingen her i Dag viser, at det ikke gaar an, at enhver Resolution, der bliver vedtagen her i Landet, sendes til Rigsdagen og saa henvises til det Udvalget, som har med Andragender at gøre.